

primer i nosaltres a defensar ço segon. Tanmateix és interessant la seva argumentació: ells sostenen que l'home de ciència occidental, nascut en un ambient burgès, voltat de prejudicis i nodrit per una cultura eminentment burgesa, no pot desprendre's de tot això i fer ciència *neutra*. Com a conseqüència, la major part dels descobriments científics són posats al servei de la classe capitalista i explotats per ella exclusivament. Això es fa, encara, més evident—al seu judici—quan es tracta de la Psicotècnica; aquesta Ciència ha augmentat l'*explotació racional del treballador en el món burgès* (?), i, per tal motiu, cal crear-la novament a la U. R. S. S. fent gairebé *tabula rasa* dels seus treballs anteriors. Així, per exemple, en comptes d'estudiar les aptituds professionals d'un determinat obrer *in abstracto*, ço que cal és veure quin és el rendiment de tals aptituds en una determinada i concreta situació professional; consegüentment res es pot fer sense tenir en compte l'*ambient social* en què el treball ha de desenrotllar-se. (Una vegada més coincideixen ací els punts de mira de la U. R. S. S. i els E. E. U. U.). Per més que ens esforçarem a assenyalar les diferències entre la Ciència Doctrinal i la Ciència Aplicada, és a dir, entre la teoria i la pràctica científica, no aconseguirem posarnos d'acord i varem terminar el Congrés amb la mateixa etiqueta que ens havien col·locat al començament: psicotècnics burgesos.

Ja és hora que parlem de la situació del metge soviètic. Manquen actualment prop de 45.000 metges a la Rússia Blanca. Les Facultats de Medicina han fabricat durant mitja dotzena d'anys uns metges comprimits, que rebien el seu títol en 4 cursos, previ un examen inicial de cultura general. Els varen especialitzar en metges higienistes, metges pràctics (rurals) i metges especialistes pròpiament dits. El major nombre d'aquests títols pertanyen al sexe femení, car els joves soviètics consideren aquesta professió com de naturalesa secundària i s'estimen molt més seguir estudis politècnics per tal d'especialitzar-se en la Indústria (val a dir que els sous migrats que l'Estat concedeix als metges i, a més, la perspectiva d'haver d'anar a exercir un xic més enllà de l'infern justifiquen la seva creença). D'altra banda, un bon nombre de coneixements resultava innecessari en aquests anys, car els recursos terapèutics de què es disposava eren sumament escassos (fins al punt que va arribar a ésser suprimida la Farmacologia en el pla d'ensenyaments!)

Aquest estat de coses, però, no podia perllongar-se; el poble no tenia fe en els nous metges i, en canvi, cercava àvidament als antics—molts d'ells disfressats d'obrers—els quals, incapacitats per a cobrar les seves visites, havien d'acceptar pagaments indirectes, de tota mena. Conscient Stalin d'aquests fets, ha millorat suara, un xic només, la situació del metge. Ha pujat els sous de 200 a 300 rubles mensuals (amb ço que el tipus mig de galè soviètic pot permetre's ara la vida que al nostre país portaven els mestres rurals fa 10 anys) i ha permès l'*exercici privat de la Medicina*, a més del compliment—inexcusable per a cada metge en funcions—de les obligacions professionals que li marca l'Estat. Sembla, d'altra banda, que havent estat reorganitzat l'ensenyament secundari d'ací endavant serà necessari posseir el títol equivalent al nostre batxillerat per a poder ingressar en la Facultat; hom haurà de romandre cinc cursos en ella i d'ells dos com a intern d'hospital o clínica. Però, tot i això quina pobresa de recursos té, encara, a la seva disposició el company de Soviètlàndia per a exercir la seva augusta missió! Tan sols es troben ben organitzats alguns serveis-models com, per exemple, el d'assistència quirúrgica d'urgència, el de la gran policlínica del treball i, segons ens afirmen, el de la clínica per l'avortament.

Estem en vigílies de marxar cap a Leningrad. Demà termina el Congrés i volem gaudir d'un plat fort aquesta nit. Hem pres seients de llotja per a l'òpera. Representen la *Pikovaia Dama* (Dame du Pique), de Tchaikowski; l'obra és vella per als russos, que l'estan sentint des de fa més de 40 anys. No obstant, hem pogut obtenir les nostres localitats per un miracle, car tot es trobava venut des d'ahir. Deu minuts abans de començar pensem en la nostra llotja i la trobem gairebé plena de "tavarischs" d'ambdós sexes; tot plegat estem deu persones encabides en un espai que havia estat calculat per a sis. Cal dir que hem pagat 8 rubles, és a dir, 48 pessetes, per a poder estirar el coll darrera d'aquesta gent que ha estat més previsor i ens ha pres el lloc, fent ús del dret d'arribar primer. No hi fa res; l'espectacle ho val tot. Quina impressió més terrible per als que visquin, encara, sota els prejudicis del règim de classes. Cal dir que l'Opera de Moscou conserva, estàticament considerada, tota la magnificència dels seus millors temps. És més, dirigint l'esguard a l'escenari i contemplant la fastuosa representació que en ell